

rende beskatningssystem med en 40 pct.s-afgift + supplerende indkomstskat eller tillægsafgift.

b. Kapitalpension

Efter gældende regler skal en kapitalpension være oprettet inden det fyldte 60. år. Der kan hvert år maksimalt indskydes et fastsat beløb, i 1995 31.200 kr., og dette indskud er fradragsberettiget i skattepligtig indkomst og personlig indkomst.

En kapitalpension kan til enhver tid ophæves helt eller delvis, men ved ophævelse skal der enten betales skat eller en endelig afgift på 40 pct. 40 pct.s-afgiften betales bl.a., når ejeren er fyldt 60 år eller er blevet berettiget til højeste eller mellemste førtidspension. Det er normalt en forudsætning for 40 pct.s-afgiften, at personen ophæver alle sine kapitalpensionsordninger på én gang.

Kapitalpensionerne omfattes af det ovenfor under a. beskrevne forslag om at indføre en 60 pct.s-afgift på alle hævnninger af pensionsopsparing i utide.

Efter lovforslaget skal **personer, der går på uddannelses-, forældre- eller sabbatorlov** dog ikke betale 60 pct.s-afgift af beløb, som de hæver på deres kapitalpension til finansiering af det indtægtsstab, de imødeiser ved at gå orlov. I stedet skal de hævde beløb indgå i den skattepligtige indkomst. Beløbene er i kraft af kildeskattereglerne A-indkomst.

Det foreslås, at tilladelsen til at hæve kapitalpension efter orlovsreglerne skal gives i forbindelse med godkendelsen af orlovsansøgningen.

Det foreslås, at Arbejdsministeriet fastsætter de nærmere regler for administration af ordningen, herunder regler om størrelsen af det beløb, der kan hæves. Det er hensigten, at beløbet som udgangspunkt maksimalt kan udgøre forskellen mellem den hidtidige indtjening og orlovsydelsen suppleret med eventuelt kommunalt tilskud. Det er endvidere hensigten, at ejeren skal forevise en godkendelse med beløbsangivelse for forsikrings-selskabet, pengeinstituttet m.v. ved udbetalingen, og at udbetalingen normalt skal ske kvartalsvis bagud, idet al afholdelse af orlov efter 1. januar 1995 dog skal berettige til udbetaling.

Den gældende regel om, at 40 pct.s-afgift forudsætter, at alle kapitalpensionsordninger ophæves på én gang, skaber problemer for personer, der dels har en arbejdsmarkedspensionsordning eller lignende og dels en privat kapitalpension. Er der tidsforskydning mellem ophævelserne, skal den først ophævede kapitalpension indkomstbeskattes. Dette må betragtes som en urimelig hård sanktion mod personer, der har hævet deres private kapitalpension uden at være opmærksom på, at deres arbejdsmarkedspen-

sion også indeholder en mindre kapitalpensionsordning.

Det foreslås derfor, at der skal kunne **dispenser**es fra 60 pct.s-afgiften i tilfælde, hvor det anses for undskyldeligt, at en ordning ikke er blevet ophævet.

c. Justering af begrebet løbende udbetalinger

Pensionsbeskatningsloven opererer med 3 typer af ordninger med skattemæssig virkning: pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateordninger og kapitalordninger.

For så vidt angår rateordningerne er det fastsat i pensionsbeskatningslovens §§ 8 og 11 A, at der skal være tale om ordninger, der udbetales i lige store rater over mindst 10 år, uanset om den forsikrede er i live.

For så vidt angår de løbende ordninger fremgår det af pensionsbeskatningslovens § 2, at en pensionsordning med løbende udbetalinger skal gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død. Det fremgår således klart af lovtæksten, at ydelserne skal være **livsbetingede**. Livsbetingede ydelser står i modsætning til garanterede ydelser (f.eks. rateordninger), hvor det ikke er et krav, at den forsikrede skal være i live i hele garantiperioden.

Efter hidtidig praksis har det derimod ikke været stillet som et krav, at ydelserne skal være **livsvarige**, dvs. at ydelserne i alle tilfælde skal løbe, indtil den berettigede dør. Det har således hidtil været anerkendt, at der også kan oprettes ophørende ordninger, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4.

Praksis har dog været usikker med hensyn til, i hvor lang tid en ophørende livrente skal løbe. Senest har Landsskatteretten i 1994 afvist, at der kan være tale om en udbetalingsperiode på kun 2 år, men udtalt, at der som minimum skal være tale om en 5-årig udbetalingsperiode. Spørgsmålet om, hvorvidt en 2-årig udbetalingsperiode er tilstrækkelig, er for tiden indbragt for landsretten.

Pensionsbeskatningslovens systematik antyder, at pensionsordninger med løbende udbetalinger er mere bundet end de andre former for pensionsordninger.

Det fremgår således af pensionsbeskatningslovens § 41, at det er muligt skattefrit at overføre andre pensionsordninger til en pensionsordning med løbende udbetalinger. Overførsel fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til andre pensionsordninger kan derimod ikke ske.

Såfremt pensionsordninger med løbende udbetalinger kan oprettes som ophørende ordninger med en kortvarig udbetalingsperiode, fremtræder de